

γραφή αὐτή δὲν ἀρμόζει πρὸς τὸ crex gallus, ἂν καὶ ἡ κραυγὴ αὐτοῦ ἀναποκρίνεται πρὸς τὸ ὄνομα (ὅπερ ὡς τὸ κρέω εἶναι κατ' ὀνομασπ.), ὁ δὲ Snudeland ἐπιμένει ὅτι εἶναι αὐτὸ τοῦτο ἔτερον νομίζουσι ὅτι εἶναι τὸ πτηνὸν tringa pugnas. Ἐθεωρεῖτο δὲ δυσωϊώνιστον εἰς τοὺς νεοὺς, Εὐρορίων 4· ὀπδὸεν ἡ Ἑλένη καλεῖται Δυσάρπατος κρέε, Λυκούρ. 513. 2) μεταφορ., κομπορημίω, ἀλαζών, Εἰβ. Πολυδ. ἐν Ἀδῆλ. 118.

κρεοδορέω, ἔσθω κρέας, κρεοραγῶ, Βαρθολ. παρ' Εὐστ. ἐν Εὐαγγ. Προπ. 274B.— ὡσαύτως κρεοδορέα, ἢ κρεοραγία, Ἐκκλ. Ἰδε ἐν κρεω-.

κρεο-δόρος, ον, τρεφόμενος διὰ κρέατος, κρεοφάγος, Αἰσχ. Ἰκτί. 287, ἐκ διορθώσεως ἐν τῇ τοῦ Butler ἐκδόσει ἀντὶ κρεό-δροςτος—παρὰ Νικήτη, κρεωδ-, ἴδε κρεω-.

κρεο-δαίτης, ου, ὁ, ὁ κόπτων καὶ μοιράζων τὸ κρέας ἐν δημο-σiais εὐωχίας, Λατ. dispensator, Πλουτ. Λύσανθ. 23, Ἀγασ. 8, Πολυδ. Ὑ, 34, Ζ', 25—θηλ. κρεοδαίτης ἀρχὴ Πολυδ. Ὑ, 34— ἐντεῦθεν κρεοδαίτης, μοιράζων κρέας, Ζωαρ. 1258· καὶ κρεο-δαισία, ἢ, διανομὴ τοῦ κρέατος, Λατ. visceratio, Δημήτρ. Σκῆψ. παρ' Ἀθην. 425C, Πλουτ. 2. 643A, Ζωαρ. 1253.— Πάντες οὗτοι οἱ τύποι συγγάνεις φέρονται ἡμαρτημένως κρεω-, ἴδε ἐν κρεω-.

κρεο-δεύρα, ἢ, (ὀδύρω) μάχαιρα πρὸς ἐκδοράν, Πολυδ. Ζ', 25· ἄλλ. κρεωδ-.

κρεοδοσία, ἢ, = κρεοδαισία, Ζωαρ. 1253, διάφ. γραφ. ἐν Πλουτ. Δημήτρ. 11— κρεοδοσία, Ζωαρ. 1258· ἐκ τοῦ κρεοδ-της, ου, ὁ, = κρεοδαίτης, Ζωαῖδ., γραφόμενον κρεοδότης, ἐν τῇ Σὺλλ. Ἐπιγρ. 4485. ἴδε ἐν λέξ. κρεω-.

κρεο-δόχος, ον, = κρεοδόχος, Σχολ. Ἰλ. I. 206, Ἡσυχ. ἐν λέξ. κρηόν. Ἐτυμ. Μέγ. 536. 57 ἴδε κρεω-.

κρεοθήκη, ἢ τόπος πρὸς ἐναπόθεσιν κρέατος, Ἡσυχ. ἐν λέξ. κρηίνων ἴδε ἐν λέξ. κρεω-.

κρεο-κάκχαθος, ὁ, ἔδεμα ἐκ κρέατος λίπους καὶ αἵματος, Ἀθην. 384D.

κρεοκοπέω, κόπτω εἰς τεμάχια τὰ κρέατα, κρεουργῶ, κρ. δυ-στῆνων μέλῃ Αἰσχ. Πέρσ. 463· μέλῃ ἔξων Εὐρ. Κύκλ. 359— ἴδε ἐν λέξ. κρεω-.

κρεο-κόπος, ον, ὁ κατακόπτων τὸ κρέας, Γλωσσ.

κρεο-κόπτης, ὁ, ὡς καὶ νῦν, ὁ πωλῶν κρέας, Μάχων παρ' Ἀθην. 580C· πρβλ. Ἀνθ. Π. 11. 212, Θεοφρ. Χαρακτ. 9— ὅθεν κρεο-κωλέω, πωλῶ κρέας, εἶμαι κρεοκόπτης, Πολυδ. Ὑ, 33, Ζ', 25— κρεοπωλικός, ἢ, ὄν, ἀνήκων ἢ ἀρμόζων εἰς κρεοκόπτην, Τρά-πεζα Πλουτ. 2. 643A· ἢ, κρεοπωλίας ἀγορὰ, ἔνθα τὰ κρεοπω-λεῖα, Ἡσυχ.— κρεοπωλίων (διάφ. γραφ. κρεοπωλεῖων), τό, ἐργαστήριον κρεοπωλῶν, Διόδ. 12. 24. Πλουτ. 2. 277E, Ἀρτεμίδ. 5. 5, Πολυδ. Ζ', 25— Ἄπαντες οὗτοι οἱ τύποι συγγάνεις ἡμαρτημέ-νως φέρονται διὰ τοῦ κρεω-, ἴδε ἐν λέξ. κρεω-.

κρεοσαπίτων, ἡμαρτημένη γραφ. ἐν Πλουτ. 2. 995C, ἔνθα ἐξ εἰκασίας κατασπ-.

κρεο-στάθμη, ἢ, στάθμη, ζυγαριὰ τοῦ κρέατος; Ἀριστοφ. Ἀποσπ. 633— ἴδε κρεω-.

κρεο-τομέω, = κρεοκοπέω, Τζέτζ. Ἰστ. 13. 420— ἴδε ἐν λέξ. κρεω-.

κρεουργέω, κατακόπτω κρέας ὡς ὁ κρεουργός, κατακόπτω, Λουκ. π. τῆς Συρ. Θεοῦ 53, Διογ. Λ. 9. 108.— Παθ., Φίλων 2. 544, Δίων Κ. 75. 7.

κρεουρηγδόν, ὡς κρεουργός, εἰς τεμάχια, τοὺς ἄνδρας κρ. διασπᾶν Ἡρόδ. 3. 13.

κρεουργία ἢ, τὸ κρεουργεῖν, τὸ κόψιμον εἰς κομμάτια, ἢ Πέλο-πος κρεουργία Λουκ. περὶ Ὀρχη. 34.

κρεουργικός, ὄν, ἀνήκων ἢ ἀρμόζων εἰς κρεουργόν ἢ εἰς τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ, Γλωσσ.

κρεουργός, ὄν, (ἔργον) ὁ ἐργαζόμενος δηλ. κόπτων σάρκα· κρεουργὸν ἡμᾶρ, ἡμέρα σφαγῆς θυμάτων καὶ εὐωχίας, ἡμέρα καθ' ἣν μετὰ τὴν σφαγὴν διενεμοῦν κρέατα, Αἰσχ. εἰς Ἀγ. 1592· πρβλ. βουθύτοις ἐν ἡμᾶσιν Χοηρ. 261.— ὡς οὐσιαστ., κρεουργός, ὁ, ὁ κόπτων κρέας, κρεοκόπτης, Πολυδ. Ζ', 25.

κρεοφαγέω, ἴων, κρηφ-, ἔσθω κρέας, Ἰππ. 339, 36 (ἐν τῷ ἴων, τύφω κρηφ-).— Παθ., ἐπὶ τοῦ κρέατος ζῶων, ἐσθίονται· ἄλλὰ, ἡμέρα κρεοφαγομένη, ἢ ἐσχάτη ἡμέρα τῆς ἀπόκρεω, Ἐκκλ.— ἴδε ἐν λέξ. κρεω-.

κρεοφαγία, ἴων, κρηφ-, ἢ, τὸ ἐσθίειν κρέας, Ἰππ. π. Διαιτ. Ὁε. 389, κ. ἄλλ., Διόδ. 3. 31· κρ. τῶν θηρίων Στράβ. 771— ἴδε ἐν κρεω-.

κρεο-φάγος, ον, ὁ ἐσθίων κρέας, σαρκόδορος, Ἡρόδ. 4. 186, Ἀριστ. π. Ζ. Μορ. Α. 12, 7, κτλ.: κρ. ἡμέρα, ἢ πρώτη ἡμέρα μετὰ νηστείας, Ἐκκλ.— ἴδε ἐν λέξ. κρεω-.

κρεοφόρος, ον, φέρων ἢ ἔχων κρέας, Ἐκκλ.— ἴδε ἐν λ. κρεω- κρέσων, ἴων, ἀντὶ κρέσων, ἐν χριστῇ καὶ παρὰ Πινδ.

κρεύλλων, τό, ὑποκορ. τοῦ κρέας, «κρεατάκι», Συνέσ. 268C· κρεω- περὶ πάντων τῶν οὕτως ἀρχομένων λέξεων ἴδε ἐν κρεο-

Ἐν τοῖς Ἀντιγράφ. τὰ σύνθετα ἐκ τοῦ κρέας φέρονται ἐνίοτε διὰ τοῦ κρεο- (ὡς κρεο- ἐκ τοῦ κέρας), ἄλλοτε δὲ διὰ τοῦ κρεω-.

Ἡ πρώτη εἶναι ἡ μόνη ὀρθὴ γραφὴ παρὰ τοῖς δοκιμοῖς συγγρα-φεῖσι, καθ' ἃ παρατρέπῃ ὁ Πόρος. ἐν τῷ προοίμ. τῆς Εὐρ. Ἐκ. σ. 8· ἀλλὰ τὴν δευτέραν φαίνεται ὅτι ἀπεδέξαντο ὡς μεταγεν. συγγραφεῖς: ἴδε ἐπὶ πᾶσι Λοβ. Φρῦν. 602 κέξ. Ὅμοια τῶν σύνθετα φέρονται διὰ τοῦ κρεα-, κρη- ὀπδὸεν ἐν Λυκούρ. 660 (ἔνθα πολλά Ἀντιγρ. ἔχουσι κρεασφάγω), διορθωτέον κρεαφάγω ἀντὶ κρεωφάγω· πρβλ. κρεα-δοτέω, κρεα-δοσία, κρεα-νομία.

κρεωδής, ες. (εἰδος) ὄμιος πρὸς κρέας, κρεατώδης, σαρκώ-δης; Ἀριστ. π. τὰ Ζ. Ἰστ. 1, 9, 2, 8. 3, 6· ὄμιη κρ. Ἀθην. 62A· τὰ κρεώδη, ἅπαντα τὰ κρεατώδη, Γαλην. 6. 600.

κρέων, οντος, = τῶ Ὀμηρικῶν κρέων (8 ἴδε). κρέων, γεν. πληθ. τοῦ κρέας, Ὁδ. Ο. 98.

κρεωνομέω, -νομία, ἴδε ἐν λέξ. κρεωνομία.

κρεωπώλης, κρεωφάγος, κτλ., ἴδε ἐν λέξ. κρεο- κρήγγος, ον, καλὸς, ὠφέλιμος ἢ εὐδαιμόνος, ἀπαρ' Ὀμήρ., οὐ πώποτε μὴ τὸ κρήγγον εἶπας Ἰλ. Α. 106· ἄλλο μὲν οὐ-δὲν κρήγγον Ἀνθ. Π. 7. 284· οὐδὲ γυνάττων πόνος κρήγγον, καλὸν σύμπτωμα, Ἰππ. Κοακ. Προγ. 121· ποτὶ οὐδὲν κρ. σχολ. Ἄστυντες Λύσις Πυθαγ. παρὰ Gale, σ. 737— ὁ Θεοκρ., 20. 19, εἶτε ἐπίτηδες εἶτε καὶ παρανοῶν τὸν Ὀμηρον μεταχειρίζεται τὴν λέξιν ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ἀληθῆς, πραγματικός, εἰπατέ μὴ . . . τὸ κρήγγον· οὕτως, ὡς Ἐπίρρ., τῇ ἀληθείᾳ, εἰλικρινῶς, πορθεῖσθε με τὸ κρ. Ἀνθ. Π. 5. 58.

2) ἐπὶ προσώπων, ἀγαθός, χρη-στός, χρήσιμος, ὠφέλιμος, οὐκ εἰσίσταται, οὐδὲ κρήγγου διδά-σκαλοι εἰσι Πλάτ. Ἄλλ. I. 111E· εἰ δ' ἔσσι κρήγγος τε καὶ παρὰ χρηστῷ Θεοκρ. Ἐπιγρ. 21· παρ' οἴνῳ κρήγγος Ἀνθ. Π. 7. 355.— Ἐπίρρ., κρήγγος Περικτυόνῃ παρὰ Στοβ. 488. 39.

(Οὐδὲν εἶναι γνωστὸν περὶ τῆς παραγωγῆς τῆς ἀρχαίας ταύτης λέξ. ἴδε Butt. Δεξίλ. ἐν λέξ.)

κρηδεμένο-κομος, ον, ἔχων τὴν κόμην κεκοσμημένην κρηδέ-μνω, φορῶν τὸ κρηδεμόνον, Ἐπιστ. Λύσανθ. 12. 13.

κρηδεμόνον, Διωρ. κρηδ-, τό, (κράς ἢ κάρσα, δέω) κεραλόδε-σμος, γυναικεῖον κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, καλύπτει οὐ μόνον τὴν κε-φαλήν ἀλλὰ καὶ κατεχρόμιον ἐκατέρωθεν μέχρι τῶν ὠμών, ὡστε ἤδυνάτο κατὰ βούλησιν ἀνα συγκαλύψῃ καὶ ὅλον τὸ πρόσωπον· ἐπὶ τῆς Ἀνδρομάχῃ, Ἰλ. X. 470· ἐπὶ τῆς Ἥρας, κρηδεμόνω δ' ἐφύ-περθε καλύψατο δια θεῶων Ξ. 184· ἐπὶ τῆς Ἰηνηλόπης, ἐν τῷ Πλάτ., ἄντα παρειῶν σχομένη λιπαρὰ κρηδεμίνα Ὁδ. Α. 334, Π. 416, κτλ. ὡστε ἐρόρουσιν αὐτὸ ἐς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑψηλῆς τάξεως γυναῖκες, ἀλλ' ἐν Ὁδ. Ζ. 100, καὶ αἱ ὀμῶαι τῆς Ναυσικάας— ἐν Ὁδ. E. 346, ἢ θεὰ Ἰῶν παρέχει τὸ εὐαίτης κρηδεμόνον εἰς τὸν Ὀδυσσεῖα ὅπως τὸν σώσῃ ἀπὸ πνιγμοῦ.

II, μεταφ. ἐν τῷ πληθ., αἱ ἐπάλλεξι αἱ ἐπιστέρουσαι τὰ τεῖχη πόλεως τινος, Τροίης ἱερὰ κρηδεμίνα Ἰλ. Π. 100, Ὁδ. N. 388, πρβλ. Ἰγμ. Ὀμ. εἰς Δημ. 151· πόλιων κρηδεμίνα λύσι Βακχλ. Ἀποσπ. 20 [27]. 6. Blass: πέτρινα κρ. Εὐρ. Τρω. 508· ὡσαύτως ἐν τῷ ἐνίκῳ, Θῆξῃ κρηδεμόνον Ἡσιόδ. Ἀσπ. Ἡρ. 105. 2) ἀντὶ πᾶσι, τὸ ἐπικάλυμμα οἰνητοῦ ἀγγείου, Ὁδ. Γ. 392.

κρηθῆναι, κρηθῆναι, ἴδε ἐν λέξ. κρηθῆναι.

κρηθῆναι, κρηθῆναι, ἴδε ἐν λέξ. κρηθῆναι.

κρηθῆναι, κρηθῆναι, ἴδε ἐν λέξ. κρηθῆναι.

κρηθῆναι, κρηθῆναι, ἴδε ἐν λέξ. κρηθῆναι.

κρηθῆναι, κρηθῆναι, ἴδε ἐν λέξ. κρηθῆναι.

κρηθῆναι, κρηθῆναι, ἴδε ἐν λέξ. κρηθῆναι.

κρηθῆναι, κρηθῆναι, ἴδε ἐν λέξ. κρηθῆναι.

κρηθῆναι, κρηθῆναι, ἴδε ἐν λέξ. κρηθῆναι.

κρηθῆναι, κρηθῆναι, ἴδε ἐν λέξ. κρηθῆναι.

κρηθῆναι, κρηθῆναι, ἴδε ἐν λέξ. κρηθῆναι.

κρηθῆναι, κρηθῆναι, ἴδε ἐν λέξ. κρηθῆναι.

κρηθῆναι, κρηθῆναι, ἴδε ἐν λέξ. κρηθῆναι.

κρηθῆναι, κρηθῆναι, ἴδε ἐν λέξ. κρηθῆναι.

κρηθῆναι, κρηθῆναι, ἴδε ἐν λέξ. κρηθῆναι.

κρηθῆναι, κρηθῆναι, ἴδε ἐν λέξ. κρηθῆναι.

κρηθῆναι, κρηθῆναι, ἴδε ἐν λέξ. κρηθῆναι.

κρηθῆναι, κρηθῆναι, ἴδε ἐν λέξ. κρηθῆναι.

κρηθῆναι, κρηθῆναι, ἴδε ἐν λέξ. κρηθῆναι.